

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

PARLÀVEM D'UN SOMNI

Pasqual Maragall i Maria Aurèlia Capmany
al carrer Mallorca de Barcelona

Versió lliure de Jordi Coca a partir d'una
conversa transcrita per Xavier Febrés

Sala Tallers

16/11/17 — 26/11/17

#parlàvemdunsomni

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Parlàvem d'un somni

Informació pràctica

Sala Tallers

16/11/17 — 26/11/17

#parlàvemdunsomni

Horaris:

Dimecres a les 19 h

De dijous a dissabte a les 20 h

Diumenge a les 18 h

Durada:

1 hora i 40 minuts (sense entreacte)

Preu:

— Preu general: 23 €.

— Preu 50%: 11,5 €. Dimecres, dijous, dissabte tarda i diumenge: joves de fins a 35 anys i aturats. Tots els dies: Carnet Jove. Cal presentar l'acreditació corresponent.

— Preu especial: 19,5 €. Compra abans de l'estrena, dia de l'espectador (dimecres), abonats TNC (entrades fora d'abonament), grups (+10 persones), +65 anys, discapacitats i famílies nombroses, monoparentals i d'acollida. Divendres i dissabte nit: joves de fins a 35 anys i aturats, tots els dies. Cal presentar l'acreditació corresponent.

Gira de l'espectacle, en col·laboració amb Teatres en xarxa:

18/03/2018, 18 h

Tordera – [Teatre Clavé](#)

22/03/2018

Lleida – [Teatre l'Escorxador](#)

23/03/2018, 22 h

Sant Joan Despí – [Teatre Mercè Rodoreda](#)

24/03/2018

Sant Andreu de la Barca – [Teatre Núria Espert](#)

Parlàvem d'un somni

Activitats i publicacions entorn de l'espectacle

El Teatre Nacional de Catalunya no vol ser només un espai d'exhibició d'espectacles, sinó sobretot un espai de reflexió i articulació de les arts escèniques catalanes.

Per això, dediquem un gran esforç al llarg de la temporada a totes les activitats «complementàries», entre les quals hi ha projectes de llarg recorregut amb algunes de les principals institucions culturals públiques catalanes.

Exposició fotogràfica de Pilar Aymerich

Vestíbul de la Sala Tallers

Del 16/11/17 al 26/11/17, una hora abans de l'inici de la funció de la Sala Tallers.

Activitat gratuïta

Pasqual Maragall i Maria Aurèlia Capmany passejant per Barcelona el 1983 tot parlant d'un somni. Aquestes converses van ser transcrites per Xavier Febrés i fotografiades per Pilar Aymerich.

Col·loqui amb Milagros Pérez Oliva

Sala Tallers

17/11/17, després de la funció

Activitat gratuïta

Els col·loquis sobre els espectacles compten amb la presència d'una persona destacada de la nostra cultura i els membres de la companyia. Una ocasió única per aprofundir en cada proposta escènica amb la mirada particular d'un espectador privilegiat.

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Parlàvem d'un somni

Col·loqui amb Oriol Nel·lo 'Poblenou districte creatiu'

Sala Tallers

24/11/17, després de la funció

Activitat gratuïta

Els col·loquis sobre els espectacles compten amb la presència d'una persona destacada de la nostra cultura i els membres de la companyia. Una ocasió única per aprofundir en cada proposta escènica amb la mirada particular d'un espectador privilegiat.

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Parlàvem d'un somni

**PARLÀVEM
D'UN SOMNI**

16/11/17 —
26/11/17

Pasqual Maragall i Maria Aurèlia Capmany
al carrer Mallorca de Barcelona

Versió lliure de Jordi Coca a partir d'una conversa
transcrita per Xavier Febrés

#parlàvemdunsomni

La Barcelona que somiaven Pasqual Maragall i M. Aurèlia Capmany

L'any 1984, el periodista Xavier Febrés iniciava la col·lecció de *Diàlegs a Barcelona* convidant Maria Aurèlia Capmany i Pasqual Maragall a passejar per la ciutat comtal, mentre reflexionaven sobre els seus lligams afectius amb Barcelona i sobre el model de ciutat que els agradaria desenvolupar-hi.

Més d'un quart de segle després de l'encontre entre l'escriptora —que aleshores era regidora de Cultura— i el jove alcalde, aquella conversa es revela com un document d'excel·lent interès a l'hora d'abordar alguns dels principals debats ciutadans de la nostra actualitat.

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Parlàvem d'un somni

Parlàvem d'un somni

Pasqual Maragall i Maria Aurèlia Capmany al carrer Mallorca de Barcelona

Versió lliure de Jordi Coca a partir d'una conversa transcrita per Xavier Febrés

Versió lliure i direcció
Jordi Coca

Escenografia
Jose Novoa

Il·luminació
Alberto Rodríguez

Vestuari
Georgina Viñolo

So
Lucas Ariel Vallejos

Caracterització
Àngels Salinas

Audiovisual
Xavier Manich

Ajudanta de direcció
Cristina Raventós

Agraïments
Diana Garrigosa, Pilar Aymerich, Jaume Badia, Fidel Bellmunt, Toni Berini, Marta Grabulosa, Guillem-Jordi Graells, Aixa Guerra, Maria Martínez, Cristina Möller, Oriol Nel·lo, Miquel Obiols i Toni Puntí.

AMB:

Anna Güell
Maria Aurèlia Capmany

Òscar Intente
Pasqual Maragall

Producció
Teatre Nacional de Catalunya

Parlàvem d'un somni

Jordi Coca, director de l'espectacle

Quan la direcció del TNC em va proposar d'escriure i dirigir el que ara és *Parlàvem d'un somni*—una versió lliure del volum *Diàlegs a Barcelona*, en què Xavier Febrés transcrivia el 1984 unes converses entre Maria Aurèlia Capmany i Pasqual Maragall—, vaig veure de seguida que no havia de reconstruir un moment del passat. De fet, el que hi deien l'escriptora de seixanta-cinc anys i el jove alcalde de Barcelona de quaranta-dos, em va sorprendre per la seva rotunda actualitat. Tanmateix, també em va semblar evident que les referències a determinades persones o figures històriques i a conceptes com ara corrupció, futur, catalanisme, burgesia, esquerra o dreta, capitalisme, compromís i fins i tot democràcia, avui no suposen el mateix que el 1983. En un altre context, les mateixes paraules ens diuen coses diferents.

Per escriure *Parlàvem d'un somni* també vaig tenir en compte alguns discursos polítics de Maragall i determinats textos literaris de la Capmany, així com les memòries d'ambdós i diversos estudis sobre les obres i les personalitats respectives, i especialment una llarga entrevista que el 1981 jo havia fet a l'enyorada Maria Aurèlia. I, lentament, d'aquest material tan divers van començar a emergir dos “personatges” polèmics, brillants, valents, antifranquistes i socialistes, que es complementaven perfectament: ella és una creadora compromesa amb el teatre, la literatura i la cultura del país, múrrria, de reaccions ràpides, que practica un feminisme intel·ligent i ha estat nomenada regidora de cultura i educació de l'Ajuntament de Barcelona. És filla de la Rambla, viu arrelada a l'existencialisme i no acaba d'entendre els envitricollats camins de l'administració ni les servituds constants de la política. A més, té dubtes sobre alguns projectes centrals de Maragall i seriosos problemes de consciència. Ell és alcalde de la capital de Catalunya, lúcid, inquiet, amb un ambiciós programa de transformació polític, social i urbanístic... És net del gran poeta Maragall, descendent d'una gran família, format als Estats Units, i es planteja des del rigor i el respecte a les persones, com es pot concebre una ciutat i un país moderns sense renunciar al passat. Té molta feina, poc temps, participa de la idea de canvi que per primera vegada podia superar els vells traumes històrics de l'Estat...

S'admiren i es respecten, però tot i estar d'acord en l'essencial, sovint discrepen tossudament, entre altres coses perquè tal com he dit, pertanyen a generacions diferents: Maria Aurèlia Capmany ja és una escriptora en plena maduresa, i el Pasqual Maragall d'aleshores tot just s'estava descobrint a si mateix com a líder d'una gran il·lusió.

Calia, doncs, proposar un plantejament escènic que evités el didactisme. I sorgeix la situació: una imaginària trobada a casa de la Maria Aurèlia el desembre de 1983. D'aquest encontre en deriva un debat, cordial i tens alhora, entre Maragall i la Capmany sobre les bases ideològiques que podrien orientar la societat catalana cap a un futur sense mirades tèbies i esquifides. Però *Parlàvem d'un somni* també hauria de ser l'evidència de l'amistat còmplice de dues generacions que es necessiten per construir la utopia d'aquest nou món que volen basat en la justícia, el respecte i el progrés. I hauria de ser igualment una delicada aparició escènica que ens parlés d'abans i d'ara; un conjunt d'actituds, d'imatges, de sons, de mots i de silencis, que es referissin tant al passat com a ara mateix, i potser fins i tot al futur més immediat. Això hauria de ser *Parlàvem d'un somni*.

Parlàvem d'un somni

Pasqual Maragall, pròleg a l'edició de 1995 de *Diàlegs a Barcelona*. M. Aurèlia Capmany i Pasqual Maragall.

Acabo de rellegir el *Diàleg* amb Maria Aurèlia Capmany i penso que potser no caldria que escrivís aquest pròleg a la seva reedició. El llibre parla per si mateix i el pas del temps no s'hi nota gaire. S'hi nota, és clar, en aquelles coses que han canviat, que són moltes. Però hi batega una visió de Barcelona, del seu passat i del seu futur, que continua sent viva, que continua inspirant les coses noves que la ciutat ha de fer. No s'hi parla, és clar, de cap dels projectes que ara volem dur endavant, però tots hi troben encaix en el sentit d'aquelles paraules dites i transcrites en la primavera del 1983.

Fa dotze anys d'aquell «caminant junts per la ciutat», que deia el subtítol del llibre. Jo feia molt poc que era alcalde. El mes de novembre anterior, el primer alcalde democràtic Narcís Serra fou cridat per Felipe González com a ministre de Defensa del primer govern socialista. Feia pocs mesos que havia començat a caminar per la ciutat amb la vara simbòlica de la responsabilitat i el desig de recollir de viva veu les aspiracions de la gent. D'aquells primers contactes intensos com a alcalde amb la gent de Barcelona ve aquella frase que sempre m'ha acompanyat com un programa de govern: la ciutat és la gent.

Caminar junts per la ciutat, amb la Maria Aurèlia, en aquell moment auroral de la primavera de 1983 va ser una experiència clau en la meva formació com a alcalde de Barcelona. M'ho vaig passar molt bé i ho he recordat, recentment, en la presentació d'un llibre de converses sobre la ciutat transformada, retrobada i projectada per fi sobre aquell futur que maldàvem per construir.

La Barcelona que trepitjàrem la Maria Aurèlia i jo tot just començava a notar els efectes reparadors d'aquell «urbanisme de sargidora», previ a la formulació dels grans projectes. Tot just començàvem a parlar del Moll de la Fusta i de l'obertura al mar; rebutjàvem les vies ràpides amb què els ajuntaments del franquisme havien volgut trencar els barris tradicionals a favor del cotxe; rumiàvem com resoldre la circumval·lació i s'apuntava, com una quimera, la idea que la Meridiana pogués ser un dia una rambla; no sabíem gaire què fer del Palau Nacional de Montjuïc, que amenaçava ruïna... i feia pocs mesos que prenia cos la idea de demanar l'organització d'uns Jocs Olímpics!

Ja fa dotze anys i només en fa dotze. L'esperit és el mateix i la ciutat ja és ben bé una altra. La Maria Aurèlia va veure i va viure el canvi, el va empènyer i en va gaudir. Predicant amb l'exemple, va completar el seu cicle biogràfic anant a viure a la Plaça Reial, tornant als carrers dels anys joves, ben a prop d'aquella botiga de cistellers de la Rambla, de la seva família. També va poder veure com tornaven les bicicletes de la seva joventut i corrien els patins que només havia vist als carrers de Nova York.

Aquell primer *Diàleg a Barcelona* de la Maria Aurèlia i jo, que publica Editorial Laia, va ser l'inici d'una col·lecció de diàlegs entre barcelonins i barcelonines que arribaria a superar la cinquantena de volums de la mà de les edicions municipals, que ella mateixa dirigiria. Com a continuació d'aquella passejada ciutadana, Maria Aurèlia

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Parlàvem d'un somni

Capmany abocaria la seva humanitat i la seva experiència com a regidora de Cultura, i després d'Edicions i Publicacions, al llarg de gairebé un decenni. La reedició d'aquest llibre, la comprovació de la seva vigència i la delectació intel·lectual i ciutadana en la seva visió de Barcelona, és el millor homenatge a la seva memòria, que continua viva entre nosaltres.

Parlàvem d'un somni

Ignasi Aragay, «Presentació» a la reedició de *Diàlegs a Barcelona*. M. Aurèlia Capmany i Pasqual Maragall, 2016.

Als vint-i-cinc anys de la mort de Maria Aurèlia Capmany, recuperem aquesta petita joia bibliogràfica: un diàleg fresc, lliure i optimista entre l'aleshores novell i jove alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, i la seva regidora de Cultura, una donassa de les lletres catalanes. La conversa, moderada i transcrita pel periodista Xavier Febrés, és preciosa, intel·lectualment estimulant, alhora tafanera i erudita, i ideològicament reveladora. Ho devia ser al seu moment, el 1984, i ho és encara més avui, quan ja ha cobrat dimensió històrica.

Maragall i Capmany revelen i detallen els respectius orígens familiars i, a remolc d'aquests, les seves Barcelones íntimes. En paral·lel a la visió de la ciutat de cadascú, també ens canten com entenen Catalunya, la seva cultura, la seva llengua. Ho fan des del compromís amb el cap i casal, una ciutat que somnien culta, oberta al mar i al món, igualitària i emprenedora. L'un i l'altra, en un diàleg dinàmic i còmplice, reivindiquen tant l'empenta de les classes populars (el moviment obrer, l'associacionisme...) com la iniciativa burgesa i petitburgesa, que també fan seva. I lúcidament, es neguen a fer de la llengua i el país un problema; creuen, al contrari, que el problema és Espanya.

Si Maria Aurèlia Capmany, més gran i un punt escèptica i múrria, aporta sobretot reflexió i referents històrics —carregats d'anècdotes erudites—, Maragall encarna la confiança en el futur d'una Barcelona preolímpica i metropolitana que aspira, així, a esdevenir d'alguna manera la capital d'estat que la història li ha negat, «una frustració que se li nota», diu. Un Maragall, per cert, que quan va mantenir aquest diàleg tenia 43 anys, els mateixos, ves per on, que ara té l'alcaldesa Ada Colau. [...]

MOLTES GRÀCIES!

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Obra Social "la Caixa"

B Sabadell
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactors

Coca-Cola

Gramona

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO

Col·laboradors

abertis

Catalunya
DENOMINACIÓ D'ORIGEN

Port de Barcelona

MM
MARC MARTÍ

serunion @

LASER
AUDIOVISUALS

ESTEVE

el Periódico

CANDELAS

EL PUNT AVUI+

MONTIBELLO
EXPERIENCE BEAUTY

a
ara.cat

RAC1